

Szegedi Ítéltábla
Fkf.I.396/2024/15.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, a 2024. november 18. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2024. április 3. napján kihirdetett 6.Fk.46/2023/30. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

Az I. rendű vádlott cselekményének társtettesként elkövetett garázdaság bűntettéként [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] is történő minősítését mellőzi.

Az I. rendű vádlottat 624.989,- (hatszázhuszonnégyezer-kilencszáznolcvankilenc) forint elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú ítélet Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy a testi sértés bűntette kísérletének jogszabályi alapja helyesen a Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat.

Felhívja Terhelt1 I. rendű vádlottat, hogy amennyiben a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül a bűnjeleket nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2024. április 4. napjától 2024. augusztus 1. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítja akként, hogy négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Kötelezi Terhelt1 I. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 7.200,- (hétézer-kettőszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helyére utalást mellőzi.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt I. rendű vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés], testi sértés bűntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés], társtettesként elkövetett garázdaság bűntettében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], garázdaság vétségében [Btk. 339. § (1) bekezdés] és garázdaság bűntettében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), d) és e) pont] állapította meg.

[2] Ezért öt halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztést fiatalok börtönében rendelte végrehajtani azzal, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2022. október 11. napjától 2024. április 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

[5] Rendelkezett a bűnjelekről és az I. rendű vádlottat 534.799,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést jelentett be az I. rendű vádlott, a védő és az ügygondnok enyhítés érdekében.

[7] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.316/2023/13. szám alatt indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdése, valamint a Be. 606. § (3) bekezdése szerint korlátozott terjedelemben bírálja felül azzal, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezésre nincs ok.

[8] A bűnösségi körülmények kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét változtassa meg, az I. rendű vádlott testi sértés bűntettének kísérleteként, társtettesként elkövetett garázdaság bűntettének, valamint társtettesként elkövetett testi sértés vétségeként értékelt cselekményeit testi sértés bűntettének kísérleteként [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés], társtettesként elkövetett testi sértés vétségeként [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] minősítse, egyebekben hagyja helyben azzal, hogy a testi sértés bűntettének kísérlete jogszabályi megjelölése helyesen a Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat. Indítványát írásban részletesen indokolta.

[9] A védő fellebbezését fenntartva a vádlott vonatkozásában figyelembe vehető enyhítő körülményeket hangsúlyozta, így a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomásra, a megbánásra, arra, hogy fiatalok, akinél a családi, baráti ráhatások szerepe felértékelődött,

büntetlenségére, a büntetés-végrehajtási intézetben tanúsított jó magaviseletére, valamint magas vérnyomásos megbetegedésére hivatkozott. Kérte a büntetés enyhítését.

[10] Az ítéltábla a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, míg a fellebbviteli főügyészség indítványát osztotta.

[11] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja és a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ott meghatározott keretek között bírálta felül.

[12] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[13] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[14] Ugyanakkor az elsőfokú ítélet [1] bekezdését a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva kiegészítette azzal, hogy az ügyészség a bűnösség beismerése esetére az I. rendű vádlottal szemben a 4 év fiatalkorúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztés mellett 4 év közügyektől eltiltás kiszabását is indítványozta.

[15] Az elsőfokú ítélet személyi részéből – [3] bekezdés – mellőzte annak megállapítását, hogy az I. rendű vádlott magyar anyanyelvű, illetőleg, hogy magyar állampolgár. A vádlott állampolgárságát a rendelkező rész tartalmazza, a nyelv használatának pedig akkor van jelentősége, ha az eltér a büntetőeljárásban használt magyar nyelvtől.

[16] Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában írt és a fentiekben már hivatkozott eljárási szabály nem képezi akadályát annak, hogy a tényállásban fellelhető elírási hibákat a másodfokú bíróság korrigálja, ha az nem eredményezi az ítélet érdemi változását (EBD 2019.B.20.).

[17] Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet [20] bekezdését akként helyesbítette, hogy az ott írt cselekmények 2022. szeptember 16.-ról szeptember 17.-re virradó éjjel történtek. Ez a megállapítás felel meg ugyanis a [21] bekezdésben írtaknak, valamint az ügyiratok tartalmának.

[18] Kiegészítette a 4./ tényállást azzal, hogy az I. rendű vádlottal szemben az e tényállási pontban írt cselekmények miatt az alapos gyanú közlésére 2022. szeptember 17. napján került sor.

[19] A [17] és [19] bekezdést, valamint a [20] bekezdés utolsó mondatát a jogi indokolásba utalta, mint odatartozót.

[20] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen vont következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére, azonban a cselekmények minősítése nem mindenben volt törvényes.

[21] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlott a tényállás 2./ pontjában írt cselekményeit – a vádirattal egyezően – testi sértés büntette kísérletének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés], tártettesként elkövetett garázdaság büntettének [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] és tártettesként elkövetett testi sértés vétségének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] minősítette. E körben az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványát.

[22] Helyes a tanú4 sérelmére elkövetett testi épség elleni cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletekénti minősítése.

[23] Ugyanakkor a garázdaság büntette ún. szubszidiárius bűncselekmény, annak megállapítására csak akkor van törvényes lehetőség, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg. Jelen ügyben az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletét a törvény kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti és abban az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott bűnösségét meg is állapította, így azzal halmazatban nem állapítható meg a három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja szerinti garázdaság büntette a szubszidiaritás szabályai alapján [BH 2019.260.].

[24] Ezért az ítéltábla az I. rendű vádlott e cselekményének társtettesként elkövetett garázdaság büntetteként [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] is történő minősítését mellőzte.

[25] Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének jogszabályi alapja pedig kiegészítésre szorult, mert a törvényszék nem hivatkozott a (3) bekezdés szerinti büntetti alakzatra, illetőleg a minősített esetet jelentő (8) bekezdésen belül a konkrét fordulatot sem jelölte meg. Ezért az ítéltábla megállapította, hogy e cselekmény jogszabályi alapja helyesen a Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés és (8) bekezdés 1. fordulat.

[26] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorultak:

[27] Az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte az időmúlást, hiszen az utolsó bűncselekmény elkövetése óta is több mint két év eltelt, valamint a vádlott igazolt betegségét.

[28] Ezzel szemben további súlyosító körülmény, hogy az I. rendű vádlott a tényállás 1./, 2./, 3./ pontjában írt cselekményét a 4./ alatti cselekmény miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt követte el, míg a társtettség csak egy cselekmény tekintetében súlyosító körülmény.

[29] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett az I. rendű vádlott által rövid időtartam alatt, mondhatni sorozatjelleggel, gyakran minden ok nélkül elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára, az I. rendű vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, hogy az esetében irányadó középértéket – három év kilenc hónap tizenöt nap – meghaladó, az ügyészi mértékes indítvánnyal egyező tartamú szabadságvesztést szabott ki. Annak lényeges enyhítésére az ítéltábla nem látott indokot.

[30] Helyes a szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt I. rendű vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama is arányos.

[31] Helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, elmulasztotta azonban figyelmeztetni az I. rendű vádlottat a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján, hogy amennyiben a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül a neki kiadni rendelt bűnjeleket nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek. Ezért az ítéltábla ezt a felhívást a másodfokú határozatban pótolta.

[32] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlottat terhelő elsőfokú bűnügyi költség meghatározása során a költségjegyzék 12. és 13. tétele alatt szereplő szakértői díj és jegyzőkönyvvezetői díj megfizetéséről nem rendelkezett.

[33] Az iratokból megállapítható, hogy a nyomozás során a Bt. az I. rendű vádlott vonatkozásában két alkalommal készített szakértői véleményt tanú4, illetőleg sértett1 sérüléseit illetően. Ebbe beletartozik a költségjegyzék 12. tétel alatti 77.810,- forint szakértői díj, valamint a 13. tétel alatti 12.400,- forint jegyzőkönyvvezetői díj.

[34] Erre figyelemmel az ítéltábla az I. rendű vádlottat további 90.210,- forint, összesen 624.989,- forint elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[35] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak. Az alkalmazott jogszabályi helyek azonban kiegészítésre szorultak, az előzetes fogvatartás beszámítása során az elsőfokú bíróság a Btk. 92. § (2) bekezdését is alkalmazta, de arra nem hivatkozott, ezért azt az ítéltábla pótolta.

[36] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a védelmi fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban az elsőfokú ítéletnek Terheltl I. rendű vádlottra vonatkozó részét hivatalból is felülbírálv, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[37] A kiszabott szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2024. április 4. napjától 2024. augusztus 1. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt is beszámította a Btk. 92. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja alapján akként, hogy egy nap szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felelt meg.

[38] A fellebbezési eljárásban az I. rendű vádlott védelmével összefüggésben – a 32/2017.(IM) rendelet 7.§ (3) bekezdésére és 9.§ (2) bekezdésére figyelemmel – 7.200,- forint költség merült fel, melynek megfizetésére az I. rendű vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[39] Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az I. rendű vádlott szabadlábra került, ezért az ítéltábla a tényleges tartózkodási helyére történő utalást mellőzte.

[40] Az ítélettel szemben a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2024. november 18.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

Dr. Kóbor Jenő sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Fkf.I.396/2024/15. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 6.Fk.46/2023/30. számú ítéletének Terheltl I. rendű vádlottra vonatkozó és jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2024. november 18.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke